

[CECAS: "Amb la crisi s'ha incrementat la dependència a l'alcohol en les persones ateses" \[1\]](#)

Dij, 27/08/2015

(CECAS -CR) El Centre Català de Solidaritat neix l'any 1991, a iniciativa de les Càritas de Catalunya i amb el suport dels bisbes de totes les diòcesis catalanes amb la voluntat de cobrir les necessitats de persones excloses amb problemes d'addicions. Porten quasi vint-i-cinc anys treballant diàriament per persones drogodependents. En el següent article el CECAS reflexiona sobre com la crisi ha tingut un paper clau en el consum actual de drogues:

Com afecta i pot afectar la crisi actual en temes de consum de drogues?

El CECAS atén diàriament a persones que tenen una dependència de llarg recorregut a una o múltiples substàncies psicoactives. La vida d'aquestes persones ha arribat a un punt on pràcticament tot pivota entorn la cerca i consum de substància. Molts cops les persones del seu entorn ignoren l'estil de vida que porta el drogodependent. La persona addicta en actiu està acostumada a viure i moure's en una espècie de crisi permanent i a tot nivell. És més, fenomenològicament aprofita i busca, amb més o menys consciència, d'inestabilitat per justificar el seu consum. S'habitua a viure en una franja subliminal i a no acabar de definir les coses, defugint i evitant la individuació. El desordre no aparent és la fórmula que utilitza l'addicció per continuar retroalimentant-se.

Una crisi econòmica com la que pateix el conjunt de la societat des de mitjans de la primera dècada del s.XXI és obvi que afecta a tots els col·lectius. Inclús als que aparentment no pateixen la crisi. Quan es van inflar bombolles de crèdit i tot anava molt ràpid, la droga que havia d'acompanyar aquest fenomen no podia ser menys ràpida ni estimulante. La cocaïna, que anava desplaçant els perills infecciosos de l'ús endovenós de l'heroïna, es va imposar en els mercats del tràfic, sobretot en el context de les cultures occidentals. La nostra sensació és que actualment la frenada de les economies, les retallades i la precarietat laboral genera i generarà sens dubte canvis en la modalitat de consum i el tipus de substància predominant. Durant els períodes de la Revolució Industrial, les penoses condicions laborals i els nous estils de vida urbans van generar un increment pandèmic de l'alcoholisme.

Actualment, en els començaments de l'Era de la Tecnologia Electrònica i de les noves Comunicacions, els mercats de la droga sense problema rebaixen preus o milloren la puresa si fa falta, es dissenyen noves substàncies, com per exemple els diferents tipus de cànnabis sintètics i si falla alguna cosa tenim a l'abast l'alcohol o els psicofàrmacs. En els darrers anys en els nostres recursos hem anat notant un increment dels abusos o dependència a l'alcohol en les persones ateses, i recordem que Espanya és el segon país consumidor de psicofàrmacs després de EE.UU.

Les noves fórmules dels mitjans de comunicació, amb la seva virtualitat i immediatesa, generen altres tipus d'addiccions associades al consum de substàncies (patologies relacionades amb les connexions al mòbil, al sexe per internet, al joc en xarxa...).

Aviat farà 25 anys que el CECAS atén especialment al col·lectiu de persones drogodependents amb més risc de caure en l'exclusió social o que ja està exclòs. Són persones acostumades a viure al marge o quasi al marge, en una crisi continuada, i que l'actual els hi suposa disposar encara de menys recursos sobretot en moments en que aconsegueixen certa estabilitat i han d'inserir-se en una societat canviant i d'economia alentida, on les màquines i l'alta tecnologia van devorant els llocs de treball cada cop amb més rapidesa.

Potser el més significatiu i que pot tenir a veure amb l'actual crisi econòmica, però també de valors, és l'increment, encara tímid, de la quantitat de joves de 18 a 30 anys que comencen tractament. L'edat de persones amb problemes de drogues està baixant i creiem que aquest col·lectiu pot anar en augment en els pròxims anys. Aquest és un símptoma preocupant i un indicador de fracàs del

nostre sistema, que va en sintonia amb la gran proporció de joves sense masses expectatives de feina, o sense treballs amb contractes dignes, per projectar un futur autònom i necessari per madurar. Els nens i joves que viuen els efectes de la precarietat actual tenen un context dur que amplia condicions d'anomia. Sense eines per aconseguir allò que ofereixen els mercats i la societat supertecnificada, una de les dreceres és el consum de substàncies amb la seva oferta de plaers immediats. Plaers possibles davant la contínua sensació de frustració per no aconseguir la tant necessària sensació d'aconseguir el que has projectat i treballat amb el teu esforç. La baixa autoestima i la sensació de baixa autoeficàcia generen autoconceptes fracturats que són el caldo de cultiu per el consum de substàncies.

Tota crisi ens dóna oportunitats per reflexionar, triar i destriar allò que és necessari del que és superflu. Segurament molts valors recuperaran la seva brillantor, però no ens enganyem, aquest procés el podrà fer en condicions una ment estructurada, la ment en procés necessita suports i oportunitats més clares i directes. Això no ho està facilitant la nostra societat amb prou contundència. S'ha d'actuar ja i amb perseverança. La gent jove ha d'agafar relleus i sols, o esperant que els mercats els tinguin en compte especialment, és un miratge que pot cobrar una factura massa grossa a les noves generacions i de retruc, a tots plegats.

Joan Ramon Farré Huguet

Psicòleg, director de la Comunitat Terapèutica de Can Puig. CECAS

URL d'origen: <http://catalunyareligio.cat/ca/articles/cecas-amb-crisi-sha-incrementat-dependencia>

Enllaços

[1] <http://catalunyareligio.cat/ca/articles/cecas-amb-crisi-sha-incrementat-dependencia>